

KAO MOJA MAJKA

Želim biti kao moja majka,
anđeo sa slomljenim krilima,
da nam život bude bajka
među najmilijima.

Želim biti kao moja majka,
borac i u snu,
u duši jaka,
da čvrsto stojim na tlu.

Želim biti kao moja majka,
uporište meni,
ne dopustiti životu da bude varka
kao svakoj drugoj ženi.

Želim biti kao moja majka,
najbolja djetetu svom,
da nam život bude bajka,
kao meni s njom.

PROŠLOST

Odsječena krila,
pretvorena u prah.
Tijelo bez krvi,
srce bez smisla.
Duša crna k'o pepeo,
gorak okus u ustima.
Prošlost na pragu.
Čeka me, gleda u mene.
Širi ruke, daje ključ svojih vrata.
Vraćam se.

KADA OSTARIŠ MAJKO

Kada ostariš majko,
voljet ću te kao i sada,
ovako mladu i lijepu.

Kada ti bore budu krasile lice slatko,
a suze iz očiju nestajale bez traga,
poštivat ću tvoju ljubav svetu.

Kada ostariš majko,
ljubit ću te, bez srama
od starog tijela, tužne duše.

Kada ti pobjegne mladost polako,
a život postane drama,
borit ćeš se protiv, u srcu, suše.

Kada ostariš mila moja,
kada ti sijeda postane kosa,
a korak napor;

bit ću voljena kćer tvoja,
kao na listu rosa,
lagana kao lahor.

Kada ostariš majčice,
tvoja kćer borit će se uz tebe,
dati posljednji atom snage.

Pratit ću tvoj korak, korak bakice,
utihnut ću tugu, utihnuti sebe,
dok nam ne ukradu posljednje trenutke drage.

USPOMENE

Koliko sam puta poželjela
ponovno biti dijete.
Omirisati uspomene,
vratiti se tebi stari svijete.

Poželjela sam ruku zaroniti
u pijesak pored Kupe,
stare pjesme pjevati,
s drveta brati jabuke.

Poželjela sam onu nekadašnju stvarnost,
danas toliko nestvarnu.
Poželjela sam dječju igru s bratom,
i poneku modricu na koljenu, bolnu.

Poželjela sam nasmijanog oca
kako dolazi s posla.
Djeda i baku u najboljim godinama,
daleko od tmine groba.

Poželjela
i ostala razočarana.
Ono što je lijepo,
sa time sam skončala.

Ono što je prošlo
nikada nećemo vratiti.
Dok se ružno uvijek iznova vraća,
mi ćemo bježati, u uspomene svratiti.

STIHOVI BOLI

Sjećanja su se slomila.

Pisala sam knjigu života
a spalila stranice.

Nebo je plakalo,
staze su promijenile smjer.

Pisala sam,
topila tugu u stihovima boli.

JA SAM KĆI SVOG OCA

Hodam crnom zemljom
teškim korakom,
tražim svjetlo.
Borim se protiv svih zala,
za one koje volim,
za koje živim.

Stojim čvrsto na zemlji,
ne mogu si dopustiti
let u oblacima.
Ne mogu otvoriti krila
među bolnim zidovima
ispod neba.

Ja sam kći svog oca,
ja sam borac širokog osmijeha.
Jer nijedno zlo
pobijediti me neće
zbog ove krvi
koja teče mojim venama.

I čini mi se
istu sudbinu doživjet ćemo,
protiv istoga se boriti.
I shvaćam istinu skrivenu,
shvaćam što oca drži s nama,
shvaćam svaku njegovu riječ.

Život je nepravedan,
on najbolje zna što je nepravda.
Život donosi smrt,
on ju je gledao mnogo puta
i preživio,
nastavio se boriti.

Ja sam kći svog oca,
ja ću biti oslonac drugima
kao on meni.
Ja sam kći svog oca,
njegovim korakom hodam,
s čvrstim osloncem iza leđa.

SILUETE

Početak. I kraj.
Prošao rok trajanja.

Neke siluete stoje
nepomične. U mraku.
U svojoj patnji.

Pjevaju svoju pjesmu.
Čuješ li to?
Čuješ li vapaje umirućih,
krike pokradenih?

Osjetiš li bol onih
koji su izgubili ljubav?

Jer sve u životu prođe.
Sve je prolazno, ništa ne traje vječno.

Sve ima svoj početak.
I svoj kraj.
A ti samo čekaš.
I pjevaš sa siluetama.